

APPENDIX

603 d. 14
2

AD

MARMORA

Academiae Oxoniensis;

SIVE

Græcæ trium Marmorum recens reper-
torum Inscriptiones:

CUM

Latinâ Versione & Notis.

K
Maittaire (h.)

LONDINI,

Typis GULIELMI BOWYER. MDCCXXXIII.

APPENDIX

AD

MARORA

Academice Oxoniensis;

1713

Græce et Latine Martini
scriptum;

CUM

Latina Versione & Notis

LONDINA

THE CURIOUS

INSIGNISSIMO VIRO

Dom. HANS SLOANE Baronetto, M. D.

REGIÆ SOCIETATIS

ET

COLLEGII MEDICORUM Londinens.

PRÆSIDI,

S. P. D.

MICHAEL MAITTAIRE.

TUA, VIR CLARISSIME, Antiquitatis omnigenæ Philosophiæ-
que Naturalis cultura, & diuturna rei Medicæ exercitatio,
Primæ, cùm in Medicorum Collegio, tum in Societate Regiâ, Ca-
thedræ honorem meruerunt. Te nemo in conquirendis undique ra-
rissimis *κειμηλίοις* diligentior, nemo est ad eadem cum eruditis
communicanda paratior. Nominis tui celebritas magnam orbis par-
tem pervagata est; literata passim exerces commercia: te in-
visere, quot in nostram Britanniam commeant, exteri; tibi-
que, siquid habeant reconditus, offerre gestiunt. Ædes tuæ
variis artium scientiarumque thesauris locupletatæ videntur quod-
dam quasi totius mundi Gazophylacium: in quod omnes ad-
venæ mirantur opes suæ gentis confluxisse. Super omnia accedunt
animi candor, morum suavitas, & benigna apertæ frontis, quâ ad-
euntibus te dare ultro soles, gratia. Quæ in tuo vultu elucet mo-
destia! Quàm longè abest vana gloriæ inanis affectatio! Quàm fa-
cilis omnibus ad te aditus patet, etiam in infimâ literatorum classe
positis!

DEDICATIO.

positis! Senti enim ipse sæpius, quàm sis ad promovendos conatus in re literariâ, vel tenuissimos, promptus. Nuperrime, quò meâ industriæ calcar admoveres, argumentumque, in quod meam (quantulacumque sit) opellam impenderem, proponeres; Trium Inscriptionum Veterum copiam fecisti: in quibus explicandis paululum id, quod hortatu tuo chartis illevi, tuo patrocinio fretus exire patior; non quidem, quòd tentamen adeò immaturum luce publicâ dignum cogitem; magis autem, ut ne oblatam hanc gratum erga te animum declarandi occasionem negligam.

Vale, VIR DIGNISSIME: Tuam vitam literis & literatis utilem DEUS OPT. MAX. diu conservet.

Kalendis Maiis; Anno CIO ICC XXXIII.

LECTORI

Ἐπὶ ἱερέως Σατύρου, καὶ ἀγωνοθέτου καὶ
ἱερέως βασιλέως Εὐμένου Νικοτέλου
Ἔδοξεν τῷ κοινῷ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνι-
τῶν τῶν ἐπ' Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου, καὶ τῶν περὶ
5 τὸν καθηγμένον Διόνυσον. Ἐπειδὴ Κράτων Ζωτίχου
ἀνδρὶς ἐνεργήεντε τῷ πρότερον χρόνῳ τὴν
πᾶσαν σπουδὴν καὶ πρόνοιαν ἔχεν τῶν κοινῶν συμβε-
ρόντων τε συνδίδαι καὶ τιμῆς ἀξίως, ὧν ἐνεργή-
μεν, ὑπερίκειται τε εἰνότης καὶ φιλοτιμία τε εἰς τοὺς
10 τεχνίτας, πάντα πράττων τὰ συμφέροντα. Δεδόχθαι
τῷ κοινῷ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἐπαίνους
μὲν Κράτωνα Ζωτίχου ἀνδρὶν ἐνεργήτην, ἐπὶ τῇ τῇ
αὐτῇ ἔχον αἰεὶ προαίρεσιν τῆς ἐνεργείας τῆς εἰς
ἅπαντας τοὺς τεχνίτας προσδύναι δὲ αὐτῷ πρὸς
15 ταῖς προῦπαρχούσαις τιμαῖς ἀνακλινεῖν τε στεφά-
νον τοῦ ἐκ τοῦ νομοῦ ἡμῶν ποιήσεται αἰεὶ ἐν ταῖς δαίτραι
ἐκάστῳ τε γινόμενος ἀγωνοθέτης καὶ ἱερέως βασιλέως
Εὐμένου ἐν τῇ βασιλείᾳ Εὐμένου ἡμέραι, ὅταν ἴτε πομπὴ
διέλθῃ, καὶ αἱ στεφανώσεις συντελῶνται ὁμοίως δὲ
20 καὶ παρὰ τὸν πότον γινέσθω τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μετὰ ταῖς
σπονδαῖς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἡ ἀναγγελία τοῦ στεφάνου·
παρὰ δεσφῶν δὲ καὶ ἐν ταῖς δαίτραι καὶ ἐν ταῖς πομπαῖς πα-
ρὰ τὸν ἀνδριάντα τὸν Κράτωνος τὸν ἐν τῷ δαίτραι ὑπό-
δα τε καὶ θυμιατήριον καὶ τῆς ἐπιθυμίας τὴν ἐπιμέλει-
25 αὐτῶν καθ' ἑκάστον ἔτος αἰεὶ ποιέσθω τὸν ἀγωνοθέτην καὶ
ἱερέα βασιλέως Εὐμένου γινόμενον.

Ἔδοξεν τῷ κοινῷ τῶν συναγωνιστῶν. Ἐπειδὴ Κράτων
Ζωτίχου Καλχιδόνιος ἀνδρὶς εὖνους ὧν διατε-
λαῖ τῷ κοινῷ τῶν συναγωνιστῶν, καὶ λέγων καὶ
30 πράττων αἰεὶ τὰ συμφέροντα τοῖς συναγωνισταῖς,
ἱερέως τε ἀρετῆς πρότερον τὴν πᾶσαν ἐπιμέλειαν
ἐποιήσατο, τὰς τε δυσίας συνετέλεσεν πάσας, ὅτι-
ως μὲν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς βασιλεῖς, καλῶς
δὲ καὶ ἐνδοξῶς τὰ πρὸς πάντας τοὺς συναγωνιστάς,
35 οὔτε δαπάνης οὔτε φιλοτιμίας οὐδὲν ἑλλείπων καὶ
νῦν δὲ ἀγωνοθέτης γενόμενος καλῶς τῶν ἀγώνων
προστάς, καὶ τοῖς νόμοις ἀκολουθήσας, ἀέμνηστον
τοῖς ἐπιγινόμενοις κατέλειπεν τὴν ἀρχὴν ἵνα οὐδὲ καὶ
οἱ συναγωνισταὶ ἐμ παντὶ καιρῷ φαίνωνται τιμῶντες
40 τοὺς ἐξ ἑαυτῶν. Δεδόχθαι τῷ κοινῷ τῶν συναγωνι-
στῶν, στεφανοῦν Κράτωνα Ζωτίχου Καλχιδόνιον διὰ
βίου, ἔντε τῷ κοινῷ δαίτραι τῶν συναγωνιστῶν, καὶ ἐν
ταῖς δαίτραι ποιούμενους τὴν ἀρετὴν τὴν δὲ τὸ
τὸ κοινὸν τῶν συναγωνιστῶν στεφανοῦν Κράτωνα Ζωτίχου
45 Καλχιδόνιον στεφάνῳ τῷ ἐκ τοῦ νόμου ἀρετῆς ἔνεκεν
καὶ εἰνότητος, ἧς ἔχων διατελεῖ εἰς τοὺς συναγωνιστάς·
τῆς δὲ ἀναγγελίας τῆς τοῦ στεφάνου ἐπιμέ-
λεισθαι τοὺς ἀρχοντας τοὺς κατ' ἐνιαυτὸν ἀγρο-
νόμενους ἵνα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν φανερὰ ᾖ εἰς
50 τὸν πάντα χρόνον ἢ τῶν συναγωνιστῶν ἐν χαρι-
στίᾳ ἀναγράφαι τὸ ψήφισμα τὸδε εἰς τὴν στῆλην λιθίνην
καὶ στήσαι πρὸς τῷ Διονυσίῳ ἐν τῷ ἐπιφανεστά-
τῳ τόπῳ ἀναθεῖναι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα ἐν τῷ Διονυ-
σίῳ γραφὴν τελείαν ἐπιγράψαντας τὸ κοινὸν τῶν

ΕΤΙ ΕΡΕΩΣ ΣΑΤΥΡΟΥ ΚΑΙ ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥ Κ
ΙΕΡΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΜΕΝΟΥ ΝΙΚΟΤΕΛΟΥ
ΕΔΟΞΕΝ ΤΩ ΚΟΙΝΩ ΤΩΝΤΕΡΙ ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΟΝ ΤΕΧΝ
ΤΩΝΤΩΝ ΝΕΤ' ΙΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΣΤ' ΟΝΤ ΟΥΚΑΙ ΤΩΝΤΕ
ΤΟΝ ΚΑΘΗΓΕΜΟΝΑ ΔΙΟΝΥΣΟΝ ΕΤΕΙΔΗ ΚΡΑΤΩΝ ΤΩ ΤΙΧΟ
ΑΥΛΗΤΗΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΕΝ ΤΕ ΤΩ ΤΕΡΟΝ ΧΡΟΝΩ ΤΗ
ΓΑΣΑΝ ΣΤΟΥ ΔΗΝ ΚΑΙ ΤΡΟΝ ΟΙΑΝ ΕΙΧΕΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΕΙΣ ΥΜΟ
ΡΟΝΤΩΝ ΤΕΙΣ ΥΝΟΔΩΚΑΙ ΤΙΜΗΘΕΙΣ ΑΞΙΩΣ ΟΝΕΥΕΡΓΕΤΗ
ΚΕΝΥΤΕΡΤΙΘΕΤΑΙ ΤΕΙ ΕΥΝΟΙΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΙ ΤΕΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΤΕΧΝΙΤΑΣ ΤΑΝΤΑΤ' ΡΑΤ ΤΩΝΤΑΣ ΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΔΕΔΟΧΘΑΙ
ΤΩ ΚΟΙΝΩ ΤΩΝΤΕΡΙ ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΟΝ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΝΕΤ' ΑΙΝΕΣΑΙ
ΜΕΝ ΚΡΑΤΩΝΑ ΤΩ ΤΙΧΟ ΑΥΛΗΤΗΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΕΝ ΤΕ ΤΩ ΤΗ
ΑΥΤΗΣ ΕΝΕΙΝΑ ΕΙΤΡΟΦΕΣΙΝ ΤΗΣ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΣ
ΑΤΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ ΤΡΟΣΔΟΥΝΑΙ ΔΕ ΑΥΤΩ ΤΩ ΤΡΟΣ
ΤΑΙΣ ΤΡΟΥΤΑΡΧΟΥ ΣΑΙΣ ΤΙΜΑΙΣ ΑΝΑΚΛΙΝΕΙΝ ΤΕ ΣΤΕΦΑ
ΝΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΤΟΙΗΣΕΤΑΙ ΑΙ ΕΙΝ ΤΩ ΙΘΕ ΑΤΡΩ ΙΟ
ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΓΙΝΟΜΕΝΟ ΣΑΓΩΓΟΘΕΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΕΥΜΕΝΟΥ ΕΝ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΜΕΝΟΥ ΗΜΕΡΑΙΟΤΑΝ ΗΤΕ ΤΟΜΤ' Ι
ΔΙΕΛΘΗ ΚΑΙ ΑΙΣΤΕΦΑΝΩΣ ΕΙΣ ΣΥΝΤΕΛΩΝΤΑΙ ΟΜΟΙΩΣ ΔΕ
ΚΑΙ ΤΑΡΑΤΟΝ ΤΟΤΟΝ ΓΙΝΕΣΘΩ ΤΗ ΑΥΤΗ ΗΜΕΡΑΙΜΕΤΑ ΤΑ Σ
ΣΤΟΝ ΔΑΣΥΤΟ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ Η ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΤΑΡΑΤΙΘΕΣΘΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕΝΤΑΙΣ ΘΕΑΙΣ ΚΑΙ ΕΝΤΑΙΣ ΤΟΜΤΑΙΣ ΤΑ
ΡΑΤΟΝ ΑΝΔΡΙΑΝ ΤΑΤΟΝ ΚΡΑΤΩΝΟΣ ΤΟΝ ΕΝ ΤΩ ΙΘΕ ΑΤΡΩ ΤΡΙΤΟ
ΔΑΤΕ ΚΑΙ ΟΥΜΙΑ ΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΤΙ ΟΥΜΙΑΣ ΕΩΣ ΤΗΝ ΕΤΙ ΜΕΛΕΙ
ΑΝΚΑΘΕΚΑΣ ΤΟΝ ΕΤΟΣ ΑΙΕΤ' ΟΙ ΕΙΣΘΑΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝ ΚΑΙ
ΙΕΡΕΑ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΜΕΝΟΥ ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ

ΕΔΟΞΕΝ ΤΩ ΚΟΙΝΩ ΤΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΤΕΙΔΗ ΚΡΑΤΩΝ
ΤΩ ΤΙΧΟΥ ΚΑΛΧΗΔΟΝΙΟ ΣΑΥΛΗΤΗΣ ΕΥΝΟΥ ΣΩΝΔΙΑΤΕ
ΛΕΙ ΤΩ ΚΟΙΝΩ ΤΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝ ΚΑΙ
Τ' ΡΑΤ ΤΩΝ ΑΙΕΙΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΙΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑΙΣ
ΙΕΡΕΥΣΤΕ ΑΙΡΕΘΕΙΣ Τ' ΡΟΤΕΡΟΝ ΤΗΝ Τ' ΓΑΣΑΝ ΕΤΙ ΜΕΛΕΙΑΝ
ΕΤΟΙΗΣΑΤΟ ΤΑ ΣΤΕΟΥΣΙΑΣ ΣΥΝΕΤΕΛΕΣΕΝ ΤΑ ΣΑΣΟΙ
ΩΣ ΜΕΝΤΑΤ' ΡΟΣΤΟΥ ΣΘΕΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΚΑΛΩΣ
ΔΕΚΑΙ ΕΝΔΟΞΩΣ ΤΑΤ' ΡΟΣΤΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑΣ
ΟΥΤΕ ΔΑΤΑΝ ΗΣΟΥΤΕ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ ΟΥΘΕ ΝΕΜΕΙΤ' ΩΝ ΚΑΙ
ΝΥΝ ΔΕ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΚΑΛΩΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
Τ' ΡΟΣΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΝΟΜΟΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΣ ΑΙΕΙ ΜΝΗΣΤΟΝ
ΤΟΙΣ ΕΤ' ΙΓΙΝΟΜΕΝΟΙΣ ΚΑΤΕΛΙΠΕΝ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΙΝΑ ΟΥΝ ΚΑΙ
ΟΙΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΕΜΤΑΝΤΙΚΑΙ ΡΟΦΑΙΝΩΝΤΑΙ ΤΙΜΩΝΤΕΣ
ΤΟΥΣ ΕΞ ΕΑΥΤΩΝ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΩ ΚΟΙΝΩ ΤΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣ
ΤΩΝ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΡΑΤΩΝΑ ΤΩ ΤΙΧΟΥ ΚΑΛΧΗΔΟΝΙΟΝ ΔΙΑ
ΒΙΟΥ ΕΝ ΤΕ ΤΩ ΚΟΙΝΩ ΔΕΙΤΡΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΝ
ΤΩ ΙΘΕ ΑΤΡΩ Τ' ΟΙ ΟΥΜΕΝΟΥΣ ΤΗΝ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΙΝ ΤΗΝ ΔΕ ΤΟ
ΤΟ ΚΟΙΝΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΡΑΤΩΝΑ ΤΩ ΤΙΧΟ
ΚΑΛΧΗΔΟΝΙΟΝ ΣΤΕΦΑΝΩ ΤΩ ΙΘΕ ΚΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΗΣΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣ
ΤΑΣ ΤΗΣ ΔΕ ΑΝΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΕΤΙ ΜΕ
ΛΕΙΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΣΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝ ΑΙΡΟΥ
ΜΕΝΟΥΣ ΙΝΑ ΔΕ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ἄλλοις ΣΤΑΣΙΝ ΦΑΝΕΡΑ ΗΙΣ
ΤΟΝ ΑΤΑΝΤΑ ΧΡΟΝΟΝ ΗΤΩΝ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΝΕΥΧΑΡΙΣ
ΤΙΑ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΔΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΗΝ ΛΙΘΙΝΗΝ
ΚΑΙ ΣΤΗΣΑΙ Τ' ΡΟΣΤΩ ΔΙΟΝΥΣΙΩΣ ΙΩΝΕΝ ΤΩ ΙΕΤΙ ΦΑΝΕΣΤΑ
ΤΩ ΤΩ ΤΩ ΙΩΝΑ ΔΕΙΝΑΙ ΔΕ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑ ΕΝ ΤΩ ΔΙΟΝΥ
ΣΙΩ ΤΩ ΤΩ ΙΩΝΑ ΔΕΙΝΑΙ ΔΕ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑ ΕΝ ΤΩ ΔΙΟΝΥ

Sub sacerdote Satyro, et agonotheta et
sacerdote regis Eumenis Nicotele: Placuit
communi Dionysiacorum artificum in Ionia
et Hellesponto, et eorum, qui sunt sub tutela
ducis Dionysi. Quandoquidem Crato Zotichi
filius tibicen beneficus etiam in praeterito
tempore omne studium et providentiam ad-
hibuit ad communia commoda synodi; et
honoratus digne ob ea, quae contulit, beneficia,
supereminet benevolentia et amica contenti-
one in artifices, omnia faciens quae eis sint
commoda: Placere communi Dionysiacorum
artificum collaudare quidem Cratonem Zo-
tichi filium tibicinem beneficum, eo quod
in eodem semper proposito permaneat bene-
faciendi erga omnes artifices: ipsi autem
superaddere ultra honores prius delatos
promulgationem etiam coronae ex legis
praescripto, quam faciet semper in theatro
is, qui unquam erit agonotheta et sacerdos
regis Eumenis, in regis Eumenis die, quan-
docunque et ea pompa transierit, et coro-
nandi ritus perficiantur; itemque et apud
convivium fiat eodem die post libamina
a magistratibus declaratio coronae: ap-
ponere vero et in spectaculis et in pompis
juxta statuam Cratonis in theatro tripod-
emque et thuribulum; et suffitus curam
in singulis annis semper habere eum, qui
agonotheta et sacerdos regis Eumenis erit.

Placuit communi sociorum agonistarum.
Quandoquidem Crato Zotichi filius Chalcedo-
nius tibicen benevolus esse perseverat com-
muni sociorum agonistarum, dictisque et
factis *promovere* semper commoda socio-
rum agonistarum; sacerdosque electus prius
omnem curam adhibuit, et sacrificia peregit
omnia, sancte quidem erga deos et reges, bene
vero et honorifice erga omnes socios agoni-
stas, neque sumptui nec operae ulla in re par-
cens; et nunc etiam agonotheta constitutus
bene certaminibus praefuit, et, legibus ob-
servatis, semper memorabilem succedentibus
reliquit praefecturam; ut igitur etiam socii agoni-
stae in omni tempore palam faciant se honorare
suos: Placere communi sociorum agonistarum,
coronare Cratonem Zotichi filium Chalcedonium,
dum vivet; et in communi epulo sociorum ago-
nistarum, et in theatro per praeconem pronun-
ciari haec: Commune sociorum agonistarum co-
ronat Cratonem Zotichi filium Chalcedonium
corona ex legis praescripto ob virtutem et bene-
volentiam, quam habere perseverat erga socios
agonistas: haec autem *ut fiat* declaratio coronae,
curare magistratus quotannis electos: ut vero
et aliis omnibus manifestus sit in omne tempus
gratus sociorum agonistarum animus, insculpere
decretum hoc in columna lapidea, et statuere prope
Dionysi aedem in eminentissimo loco; ponere au-

ταὶ τόποι ἀναθεῖναι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα ἐν τῷ Διονυσίῳ γραπτὴν τελείαν ἐπιγράψαντας· Το κοινὸν τῶν 55 συναγωνιστῶν στεφανοῦ Κράτων Ζωτίχου Καλ-
 "χηδόνιον ἀρετῆς ἐνεκεν καὶ ἐννοίας τῆς εἰς αὐ-
 "τοῦς."

ΤΩΙ ΤΟΤΩ ΙΑΝΘΕΙΝΑΙ ΔΕ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑ ΕΝ ΤΩ ΙΔΙΩ
 ΣΙΩΙ ΓΡΑΤΤΗΝ ΤΕΛΕΙΑΝ ΕΠΙΓΡΑΨΑΝΤΑΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ
 ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΚΡΑΤΩΝΑΙ ΖΩΤΙΧΟΥ ΚΑΛ-
 ΧΗΔΟΝΙΟΝ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΣ ΑΥ-
 ΤΟΥΣ

gratus sociorum agonistarum animus, in sculpere decretum hoc in columna lapidea, et statuere prope Dionysi aedem in eminentissimo loco; ponere autem ipsius quoque imaginem in Dionysi aede descriptam integram, sic inscribentes: Commune sociorum agonistarum coronat Cratonem Zotichi filium
 "Chalcedonium ob virtutem et benevolentiam, quam
 "in ipsos habuit."

Τῶν ἐν Ἰσθμῳ καὶ Νεμέῃ τεχνιτῶν.

ΤΩΝ ΕΝΙ ΣΟΜΩΙΚΑΙΝΕ ΜΕΛΙΤΕΧΝΙΤΩΝ

Ἐπειδὴ Κράτων Ζωτίχου Περγαμηνὸς ἀνλητῆς κύ-
 60 κλιος πρότερόν τε πολλὰς καὶ μεγάλας παρέ-
 σχηται χρείας, κατ' ἰδίαν τε τοῖς ἐντυγχάνουσιν,

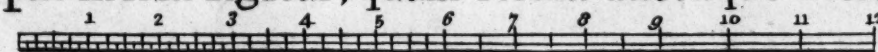
ΕΠΕΙΔΗ ΚΡΑΤΩΝ ΖΩΤΙΧΟΥ ΤΕΡΓΑΜΗΝΟΣ ΑΥΛΗΤΗΣ ΚΥ-
 ΚΛΙΟΣ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΤΕ ΠΟΛΛΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΑΡΕ-
 ΣΗΤΑΙ ΧΡΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΙΔΙΑΝ ΤΕ ΤΟΙΣ ΕΝΤΥΧΑΝΟΥΣΙΝ

Decretum artificum in Isthmo et Nemea.

Quandoquidem Crato Zotichi filius Pergamenus tībicen cyclicus et prius multas magnasque praebuit utili-
 tates, tam privatim iis, qui cum eo versabantur, etc.

Marmori antiquo sub Eumene Pergami rege ante Christianam aeram plus CLannis in Cratonis musici honorem erecto, quod a pago quodam dicto *Segyaeque* inter Smyrnam et Ephesum locato, Thomas Morley navarchus anno Christi MDCCXXXII Londinum advexit, ubi adhuc penes est Timotheum Tennant in vico *Wappin* vocato, Graeca haec Inscriptio incisa legitur; quam forma ductuque literarum, ut in marmore comparent, magnitudine vero triplo minore, a se descriptam Antiquariorum Societati Londini dicat dedicatque

JOSEPHUS AMES Londinensis.

LECTORI S.

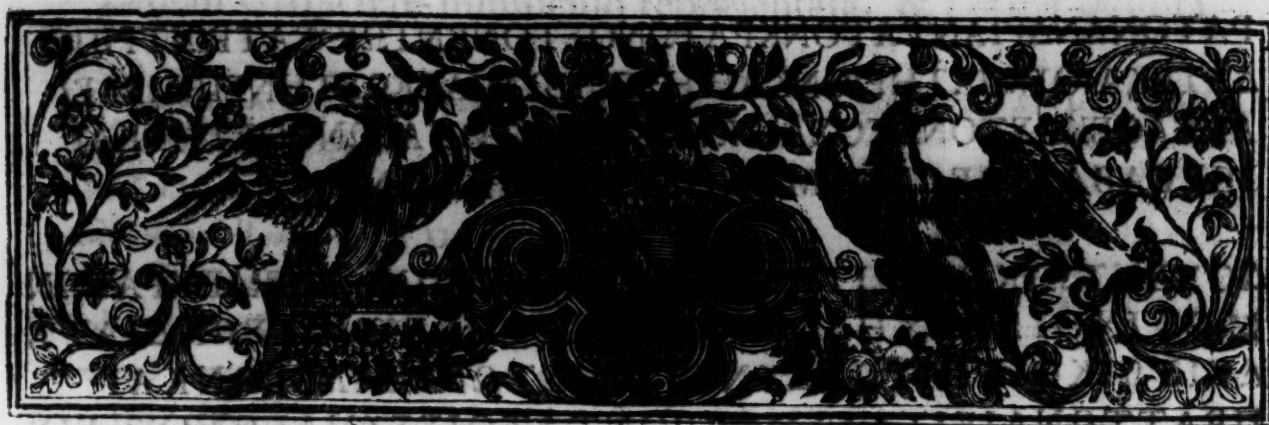
HAUD gravaberis, Lector, scire, unde Marmora, quorum Inscriptiones hic exhibentur, advecta sint. Thomas Morley Navarchus hæc à pago quodam, SEGYZEQUE sive SIACI vocato, inter Smyrnam & Ephesum sito, in Angliam Octobri mense ann. 1732. allata, Timotheo Tennant Jun^ri Londinensi, vici WAPPIN vulgò dicti incolæ, tradidit. Exemplum sanè & laude & imitatione dignissimum! Quippe optandum foret, ut, quotquot exteras regiones invisunt, in suam patriam merces eruditioni magis quàm luxui inservientes importarent; ædèsque suppellectile literariâ potius, quàm parietes & abaci sumptu plerumque inutili, decorarentur. Horum Marmorum Inscriptiones in chartâ exaratas, justâ * dimensionis ratione formâque characterum observatis, Josephus Ames in Monumentis hujusmodi describendis accuratissimus Domino HANS SLOANE obtulit: quas cùm Vir suis in rem literariam meritis notissimus pro consuetâ suâ humanitate mihi impertitus fuisset, avidè perlectas veniâque ipsius impetratâ transcriptas, Latine vertere, notisque brevibus explicare aggressus sum. Ad id agendum animus eò impensius accendebatur, quòd illarum Inscriptionum primæ & præcipuæ ex aliquot Marmoribus Oxon. ac potissimum ex Asiaticorum Monumentorum ab eruditissimo EDMUNDO CHISHULL S. T. B. editorum uno maxima lux affulgeret; possètque ad nuperam Marmorum Oxon. Editionem, quasi Appendix, non incommodè adnecti hæc Dissertatio: cujus erratis ut ignoscas, sine te exorem. Vale.

	Ped.	Pollic.
* Primum Marmor altum	4	$9\frac{3}{8}$
Latum { supra	1	$9\frac{6}{8}$
{ infra	1	$11\frac{3}{4}$
Crassum	1	1

INDEX Librorum, quibus paginae & interdum lineae numerus in sequentibus adnotati- unculis adjicitur.

- Æ**liani Varia Historia, Gr. Lat. Sumptibus Job. Frid. Spoor, & Reinh. Wechleri, Argentorati. 1685. 8vo.
 Æschines. } Vid. Orator. Vet.
 Antiphon. }
 Antiquitates Asiaticæ, per Edm. Chishull S. T. B. Typis Guil. Bowyer, Londini. 1728. fol.
 Aristophanes, Gr. Lat. Sumptibus Caldorianæ Societatis, Aureliæ Allobrogum. 1607. fol.
 Aristoteles, Græcè: apud hæredes Andreæ Wecheli, Francofurti. 1587. 4to.
 Athenæus, Gr. Lat. Sumptibus Job. Anton. Huguetan, & Marc. Ant. Ravaud, Lugduni. 1657. fol.
 Budæi Commentarii Græcæ linguæ: apud Rob. Stephanum, Parisiis, 1548. fol.
 Ciceronis opera: apud Car. Stephanum, Parisiis. 1555. fol.
 Dausquii Orthographia: apud Adr. Quinque, Tornaci Nerviorum. 1632. fol.
 Demosthenis Orationes, Gr. Lat. apud Petr. de la Roviére, Aureliæ Allobrogum. 1607. fol.
 Diogenes Laertius, Gr. Lat. Typis Th. Ratcliffe, Londini. 1664. fol.
 Dionis Chrysostomi Orationes, Gr. Lat. apud Cl. Morellum, Parisiis. 1604. fol.
 Dionysius Halicarnasseus, Gr. Lat. apud hæredes Andr. Wecheli, Francofurti. 1586. fol.
 Dioscorides, Gr. Lat. apud hæredes Andr. Wecheli, Francofurti. 1598. fol.
 Herodiani Historia, Gr. Lat. apud Henr. Stephanum. 1581. 4to.
 Herodotus, Græcè: apud Henr. Stephanum. 1570. fol.
 Hæus. Vid. Orator. Vet.
 Isocrates, Gr. Lat. apud Henr. Stephanum. 1593. fol.
 Lucianus, Gr. Lat. apud Jul. Bertault, Lutetiæ. 1615. fol.
 Marmorum Oxon. secunda Editio: Typis Guil. Bowyer, Londini. 1732. fol.
 Oratores Veteres Græci: apud Henr. Stephanum. 1575. fol.
 Palæographia Græca, per Bern. Montfaucon: apud Lud. Guérin & c. Parisiis. 1708. fol.
 Pausanias, Gr. Lat. apud hæredes Cl. Mar-nii, Hanoviæ. 1613. fol.
 Petitus (Sam.) de Legibus Atticis: apud Cl. Morellum, Parisiis. 1635. fol.
 Phalaridis Epistolæ, Gr. Lat. Ex Theatro, Oxonii. 1695. 8vo.
 Philo, Græcè: apud Adr. Turnebum, Parisiis. 1552. fol.
 Plato, Gr. Lat. apud Henr. Stephanum. 1578. fol.
 Plutarchus, Gr. Lat. apud Ant. Stephanum, Parisiis. 1624. fol.
 Strabo, Gr. Lat. Typis Regiis, Lutetiæ. 1620. fol.
 Thucydides, Gr. Lat. apud hæredes Andr. Wecheli, Francofurti. 1594. fol.
 Xenophon, Gr. Lat. apud Ant. Stephanum, Typis Regiis, Lutetiæ. 1625. fol.

APPENDIX

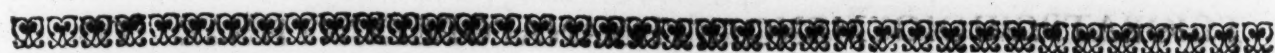

A P P E N D I X

ΑΔΛ

M A R M O R A

Academiae Oxoniensis.

I.

ΕΠΙΕΡΕΩΣΣΑΤΥΡΟΥΚΑΙ ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥΚ,
ΙΕΡΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΜΕΝΟΥ ΝΙΚΟΤΕΛΟ
ΕΔΟΞΕΝ ΤΩ ΚΟΙΝΩ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΟΝ ΤΕΧΝ
ΤΩΝ ΤΩΝ ΕΠΙΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΣ ΠΟΝΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕ
ΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΜΟΝΑ ΔΙΟΝΥΣΟΝ ΕΠΕΙΔΗ ΚΡΑΤΩΝ ΤΩΤΙΧΟ
ΑΥΛΗΤΗΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΕΝ ΤΕΤΩ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΧΡΟΝΩΤΗ
ΠΑΣΑΝ ΣΠΟΥΔΗΝ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΝ ΕΙΧΕΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΕΙΣ ΥΜΝ
ΡΟΝ ΤΩΝ ΤΕΙΣ ΥΝΟΔΩΚΑΙ ΤΙΜΗΘΕΙΣ ΑΞΙΩΣΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗ
ΚΕΝ ΥΠΕΡΤΙΘΕΤΑΙ ΤΕΙ ΕΥΝΟΙΑ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑ ΤΕΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΤΕΧΝΙΤΑΣ ΠΑΝΤΑ ΠΡΑΤΤΩΝΤΑΣ ΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΔΕΔΟΧΘΑΙ
ΤΩ ΚΟΙΝΩ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΔΙΟΝΥΣΟΝ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΕΠΑΙΝΕΣ ΑΙ
ΜΕΝ ΚΡΑΤΩΝΑ ΤΩΤΙΧΟΥ ΑΥΛΗΤΗΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩ ΤΗΝ
ΑΥΤΗΝ ΕΧΕΙΝ ΑΙΕΙ ΠΡΟΑΙΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΣ
ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ ΠΡΟΣΔΟΥΝΑΙ ΔΕ ΑΥΤΩ ΠΡΟΣ
ΤΑΙΣ ΠΡΟΥΠΑΡΧΟΥΣΑΙΣ ΤΙΜΑΙΣ ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΝΤΕΣ ΤΕ ΦΑ
ΝΟΥΤΟ ΥΕΚΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΗΜΠΟΙΗΣΕΤΑΙ ΑΙΕΙ ΕΝ ΤΩ ΘΕΑΤΡΩ
ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΓΙΝΟΜΕΝΟΣ ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΕΥΜΕΝΟΥ ΕΝ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΜΕΝΟΥ ΗΜΕΡΑ ΙΟΥΤΑΝ ΗΤΕ ΠΟΜΠΗ
ΔΙΕΛΘΗ ΚΑΙ ΑΙΣ ΤΕ ΦΑΝΩΣΕΙΣ ΣΥΝΤΕΛΩΝΤΑΙ ΟΜΟΙΩΣ ΔΕ
ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΠΟΤΟΝ ΓΙΝΕΣΘΩΤΙ Η ΑΥΤΗ ΗΜΕΡΑ ΙΜΕΤΑ ΤΑΣ
ΣΠΟΝΔΑΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ Η ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥΣ ΤΕ ΦΑΝΟΥ
ΠΑΡΑ ΤΙΘΕΣΘΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕΝΤΑΙΣ ΘΕΑΙΣ ΚΑΙ ΕΝΤΑΙΣ ΠΟΜΠΑΙΣ ΠΑ-

ΡΑ

ΡΑΤΟΝΑΝΔΡΙΑΝΤΑΤΟΝΚΡΑΤΩΝΟΣΤΟΝΕΝΤΩΘΕΑΤΡΩΤΡΗΠΟ
ΔΑΤΕΚΑΙΘΥΜΙΑΤΗΡΙΟΝΚΑΙΤΗΣΕΠΘΥΜΙΑΣΕΩΣΤΗΝΕΠΙΜΕΛΕΙ
ΑΝΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΕΤΟΣΑΙΕΠΟΙΕΙΣΘΑΙΤΟΝΑΓΩΝΟΘΕΤΗΝΚΑΙ
ΙΕΡΕΑΒΑΣΙΛΕΩΣΕΤΜΕΝΟΥΤΙΝΟΜΕΝΟΝ

ΕΔΟΞΕΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΩΝΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΠΕΙΔΗΚΡΑΤΩΝ
ΩΤΙΧΟΥΚΑΛΧΗΔΟΝΙΟΣΑΥΛΗΤΗΣΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕ
ΛΕΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΩΝΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝΚΑΙΛΕΓΩΝΚΑΙ
ΠΡΑΤΤΩΝΑΙΕΙΤΑΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΤΟΙΣΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑΙΣ
ΙΕΡΕΥΣΤΕΑΙΡΕΘΕΙΣΠΡΟΤΕΡΟΝΤΗΝΠΑΣΑΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ
ΕΠΟΙΗΣΑΤΟΤΑΣΤΕΘΥΣΙΑΣΣΥΝΕΤΕΛΕΞΕΝΠΑΣΑΣΟΣΙ
ΩΣΜΕΝΤΑΠΡΟΣΤΟΥΣΘΕΟΥΣΚΑΙΤΟΥΣΒΑΣΙΛΕΙΣΚΑΛΩΣ
ΔΕΚΑΙΕΝΔΟΞΩΣΤΑΠΡΟΣΠΑΝΤΑΣΤΟΥΣΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑΣ
ΟΥΤΕΔΑΠΑΝΗΣΟΥΤΕΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣΟΥΘΕΝΕΛΛΕΙΠΩΝΚΑΙ
ΝΥΝΔΕΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΓΕΝΟΜΕΝΟΣΚΑΛΩΣΤΩΝΑΓΩΝΩΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΚΑΙΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΣΑΙΕΙΜΝΗΣΤΟΝ
ΤΟΙΣΕΠΙΓΙΝΟΜΕΝΟΙΣΚΑΤΕΛΙΠΕΝΤΗΝΑΡΧΗΝ ΙΝΑΟΥΝΚΑΙ
ΟΙΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑΙΕΜΠΑΝΤΙΚΑΙΡΩΦΑΙΝΩΝΤΑΙΤΙΜΩΝΤΕΣ
ΤΟΥΣΕΞΕΑΥΤΩΝ ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΩΝΣΥΝΑΓΩΝΙΣ
ΤΩΝΣΤΕΦΑΝΟΥΝΚΡΑΤΩΝΑΩΤΙΧΟΥΚΑΛΧΗΔΟΝΙΟΝΔΙΑ
ΒΙΟΥΕΝΤΕΤΩΙΚΟΙΝΩΙΔΕΙΠΝΩΙΤΩΝΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝΚΑΙΕΝ
ΤΩΘΕΑΤΡΩΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥΣΤΗΝΑΝΑΓΟΡΕΥΣΙΝΤΗΝΔΕ ΤΟ
ΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝΣΤΕΦΑΝΟΙΚΡΑΤΩΝΑΩΤΙΧΟΥ
ΚΑΛΧΗΔΟΝΙΟΝΣΤΕΦΑΝΩΙΤΩΙΕΚΤΟΥΝΟΜΟΥΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΗΣΕΧΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΟΥΣΣΥΝΑΓΩΝΙΣ
ΤΑΣ ΤΗΣΔΕΑΝΑΓΓΕΛΙΑΣΤΗΣΤΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥΕΠΙΜΕ
ΛΕΙΣΘΑΙΤΟΥΣΑΡΧΟΝΤΑΣΤΟΥΣΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝΑΙΡΟΥ
ΜΕΝΟΥΣ ΙΝΑΔΕΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΑΣΙΝΦΑΝΕΡΑΗΙΕΙΣ
ΤΟΝΑΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝΗΤΩΝΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝΕΥΧΑΡΙΣ
ΤΙΑΑΝΑΓΡΑΨΑΙΤΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΔΕΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙΝΗΝ
ΚΑΙΣΤΗΣΑΙΠΡΟΣΤΩΙΔΙΟΝΥΣΙΩΙΕΝΤΩΙΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑ
ΤΩΙΤΟΠΩΙΑΝΑΘΕΙΝΑΙΔΕΑΥΤΟΥΚΑΙΕΙΚΟΝΑΕΝΤΩΙΔΙΟΝΥ
ΣΙΩΙΓΡΑΠΤΗΝΤΕΛΕΙΑΝΕΠΙΓΡΑΨΑΝΤΑΣΤΟΚΟΙΝΟΝΤΩΝ
ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΩΝΣΤΕΦΑΝΟΙΚΡΑΤΩΝΑΩΤΙΧΟΥΚΑΛ
ΧΗΔΟΝΙΟΝΑΡΕΤΗΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΕΥΝΟΙΑΣΤΗΣΕΙΣΑΥ
ΤΟΥΣ

ΤΩΝΕΝΙΣΘΜΩΙΚΑΙΝΕΜΕΑΙΤΕΧΝΙΤΩΝ
ΕΠΕΙΔΗΚΡΑΤΩΝΩΤΙΧΟΥΠΕΡΓΑΜΗΝΟΣΑΥΛΗΤΗΣΚΥ
ΚΛΙΟΣΠΡΟΤΕΡΟΝΤΕΠΟΛΛΑΣΚΑΙΜΕΓΑΛΑΣΠΑΡΕΣ
ΧΗΤΑΙΧΡΕΙΑΣΚΑΤΙΔΙΑΝΤΕΤΟΙΣΕΝΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙΝ

Eadem caractere minuscule representata, & Latinè reddita.

Ἐπὶ ἱερέως Σατύρου, καὶ ἀγωνοθέτου καὶ
 ἱερέως βασιλέως Ἐυμένου Νικοτέλο[υς
 Ἔδοξεν τῷ κοινῷ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνί-
 τῶν τῶν ἐπ' Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου, καὶ τῶν περὶ
 5 τὸν καθηγημόνα Διόνυσον. Ἐπειδὴ Κράτων Ζωτίχου
 αὐλητῆς εὐεργέτης ἔντε τῷ πρότερον χρόνῳ τὴν
 πᾶσαν σπουδὴν καὶ πρόνοιαν εἶχεν τῶν κοινῶν συμ-
 φερόντων τε συνόδοι καὶ τιμηθεὶς ἀξίως, ὧν εὐεργέ-
 κεν, ὑπερίθεται τε εὐνοίαι καὶ φιλοτιμίαι τε εἰς τοὺς
 10 τεχνίτας, πάντα πράττων τὰ συμφέροντα. Δεδόχθαι
 τῷ κοινῷ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν, ἐπαινεῖσαι
 μὲν Κράτωνα Ζωτίχου αὐλητὴν εὐεργέτην, ἐπὶ τῷ τὴν
 αὐτὴν ἔχειν αἰεὶ προαίρεσιν τῆς εὐεργεσίας τῆς εἰς
 ἅπαντας τοὺς τεχνίτας· προσδοῦναι δὲ αὐτῷ πρὸς
 15 ταῖς προὑπαρχούσαις τιμαῖς ἀνακλήρῳ τε στεφά-
 νου τοῦ ἐκ τοῦ νόμου, ἢ ποιήσεται αἰεὶ ἐν τῷ θεάτρῳ ὁ
 ἐκάστοτε γινόμενος ἀγωνοθέτης καὶ ἱερεὺς βασιλέως
 Ἐυμένου ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἐυμένου ἡμέραι, ὅταν ᾗτε πομπ[ή]
 διέλθῃ, καὶ αἱ στεφανώσεις συντελῶνται· ὁμοίως δὲ
 20 καὶ παρὰ τὸν πότον γινέσθω τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μετὰ τὰς
 σπονδὰς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἢ ἀναγγελία τοῦ στεφάνου·
 παρατίθεται δὲ καὶ ἐν ταῖς θείαις καὶ ἐν ταῖς πομπαῖς πα-
 ρὰ τὸν ἀνδριάντα τὸν Κράτωνος τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ τρίπο-
 δά τε καὶ θυμιατήριον· καὶ τῆς ἐπιθυμιάσεως τὴν ἐπιμέλει-
 25 ἀν καθ' ἑκάστον ἔτος αἰεὶ ποιέσθαι τὸν ἀγωνοθέτην καὶ
 ἱερέα βασιλέως Ἐυμένου γινόμενον.

Ἔδοξεν τῷ κοινῷ τῶν συναγωνιστῶν. Ἐπειδὴ Κράτων
 Ζωτίχου Καλχηδόνιος αὐλητῆς ἔνους ἂν διατε-
 λῇ τῷ κοινῷ τῶν συναγωνιστῶν, καὶ λέγων καὶ
 30 πράττων αἰεὶ τὰ συμφέροντα τοῖς συναγωνισταῖς,
 ἱερεὺς τε αἰρεθεὶς πρότερον, τὴν πᾶσαν ἐπιμέλειαν
 ἐποίησατο, τὰς τε θυσίας συνετέλεσεν πάσας, ὅσι-
 ως μὲν τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς βασιλεῖς, καλῶς
 δὲ καὶ ἐνδόξως τὰ πρὸς πάντας τοὺς συναγωνιστάς,
 35 οὔτε δαπάνης οὔτε φιλοτιμίας οὔθεν ἐλλείπων· καὶ
 νῦν δὲ ἀγωνοθέτης γινόμενος καλῶς τῶν ἀγῶνων
 προστάς, καὶ τοῖς νόμοις ἀκολουθήσας, αἰείμνηστον
 τοῖς ἐπιγινόμενοις κατέλιπεν τὴν ἀρχὴν· ἵνα οὖν καὶ
 οἱ συναγωνισταὶ ἐμ παντὶ καιρῷ φαίνωνται τιμῶντες
 40 τοὺς ἐξ ἑαυτῶν· Δεδόχθαι τῷ κοινῷ τῶν συναγωνισ-
 τῶν, στεφανοῦν Κράτωνα Ζωτίχου Καλχηδόνιον διὰ
 βίου, ἔντε τῷ κοινῷ δείπνῳ τῶν συναγωνιστῶν, καὶ ἐν
 τῷ θεάτρῳ ποιουμένους τὴν ἀναγόρευσιν τὴν δὲ τὸ
 (Τὸ κοινὸν τῶν συναγωνιστῶν στεφανοῖ Κράτωνα Ζωτίχου
 45 Καλχηδόνιον στεφάνῳ τῷ ἐκ τοῦ νόμου ἀρετῆς ἕνεκεν
 καὶ εὐνοίας, ἧς ἔχων διατελεῖ εἰς τοὺς συναγωνισ-
 τὰς.)

Sub sacerdote Satyro, & agonothetâ &
 sacerdote regis Eumenis Nicotele:
 Placuit communi Dionysiacorum arti-
 ficum in Ioniâ & Hellesponto, & eo-
 rum, qui sunt sub tutelâ ducis Dio-
 nyssi. Quandoquidem Crato Zotichi
 filius tibicen beneficus etiam in præte-
 rito tempore omne studium & provi-
 dentiam adhibuit ad communia com-
 moda synodi; & honoratus dignè ob
 ea, quæ contulit, beneficia, supereminet
 benevolentia & amicâ contenti-
 one in artifices, omnia faciens quæ iis
 sint commoda: Placere communi Dio-
 nyssiacorum artificum, collaudare qui-
 dem Cratonem Zotichi F. tibicinem
 beneficum, eò quod in eodem semper
 proposito permaneat benefaciendi erga
 omnes artifices: ipsi autem superad-
 dere, ultra honores prius delatos, pro-
 mulgationem etiam coronæ ex legis præ-
 scripto, quam faciet semper in theatro
 is, qui ubique fuerit agonotheta & sa-
 cerdos regis Eumenis in regis Eumenis
 die, quodcumque & ea pompa tran-
 siverit, & coronandi ritus perficiantur:
 itémque & apud convivium fiat eodem
 die post libamina à magistratibus de-
 claratio coronæ: apponere autem &
 in spectaculis & in pompis juxta sta-
 tuam Cratonis in theatro tripodémque
 & thuribulum: & suffutis curam in
 singulis annis semper habere eum,
 qui agonotheta & sacerdos regis Eu-
 menis fuerit.

Placuit communi sociorum-agonista-
 rum. Quandoquidem Crato Zotichi
 F. Chalcedonius tibicen benevolus esse
 perseverat communi sociorum-agoni-
 starum, dièisque & factis promove-
 re semper commoda sociorum-agoni-
 starum; sacerdosque electus prius, om-
 nem curam adhibuit, & sacrificia per-
 egit omnia, sanctè quidem erga deos
 & reges, bene verò & honorificè erga
 omnes socios-agonistas, neque sumptui
 nec operæ ullâ in re parcens; & nunc
 etiam agonotheta constitutus, bene
 certaminibus præfuit; & legibus ob-
 servatis semper-memorabilem succe-
 dentibus reliquit præfecturam; ut
 igitur etiam socii-agonistæ in omni
 tempore palàm faciant se honorare
 suos: Placere communi sociorum-ago-
 nistarum, coronare Cratonem Zotichi
 F. Chalcedonium, dum vivet; & in
 communi epulo sociorum-agonistarum,
 & in theatro per præconem pronun-
 ciari hæc: (Commune sociorum-ago-
 nistarum coronat Cratonem Zotichi F.
 Chalcedoninm coronâ ex legis præscri-
 pto ob virtutem & benevolentiam, quam
 habere perseverat erga socios-agoni-
 stas.)

τάς.) τῆς δὲ ἀναγγελίας τῆς τοῦ στεφάνου ἐπιμε
 λείσθαι τοὺς ἀρχοντας τοὺς κατ' ἐνιαυτὸν αἵρου
 μένους· ἵνα δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν φανερά ᾗ εἰς
 5^ο πᾶν πάντα χρόνον ἡ τῶν συναγωνιστῶν εὐχαρις
 τία, ἀναγράφαι τὸ ψήφισμα τὸδε εἰς τὴν στήλην λιθίνην,
 καὶ στήσαι πρὸς τῷ Διονυσίῳ ἐν τῷ ἐπιφανεστά
 τῳ τόπῳ· ἀναθεῖναι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα ἐν τῷ Διону
 σίῳ γραπτὴν τελείαν ἐπιγράψαντας· Τὸ κοινὸν τῶν
 55 συναγωνιστῶν στεφανοῦ Κράτωνα Ζωτίχου Καλ
 χηδόνιον ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐ
 τοὺς.

Τῶν ἐν Ἰσθμῳ καὶ Νεμείῳ τεχνιτῶν.
 Ἐπειδὴ Κράτων Ζωτίχου Περγαμηνὸς αὐλητῆς κύ
 60 κλιος πρῶτερόν τε πολλὰς καὶ μεγάλας παρῆς
 χηται χρέας κατ' ἰδίαν τε τοῖς ἐντυγχάνουσιν

flas) hæc autem ut fiat declaratio co-
 ronæ, curare magistratus quotannis
 electos: ut verò & aliis omnibus ma-
 nifestus sit in omne tempus gratus so-
 ciorum-agonistarum animus; insculpe-
 re decretum hoc in columnâ lapideâ;
 & statuere prope Dionysi-ædem in
 eminentissimo loco; ponere autem ip-
 sius quoque imaginem in Dionysi æde
 descriptam perfectam, sic inscribentes:
 Commune sociorum-agonistarum coro-
 nat Cratonem Zotichi F. Chalcedo-
 nium ob virtutem & benevolentiam,
 quam in ipsos habuit.

Decretum Artificum in Isthmo &
 Nemeâ. Quandoquidem Crato Zoti-
 chi F. Pergamenus tibicen cyclicus, &
 prius multas magnâsq; præbuit uti-
 litates, privatim etiam iis, qui cum eo
 versabantur

Reliquam hujus inscriptionis partem continet aliud quoddam Marmor adhuc de-
 sideratum.

De tempore, quo Marmor illud incisum fuit, conjectura.

Eumenes Pergami rex decedens reliquit fratrem Attalum filii adhuc impube-
 ris tutorem, regnîque administratorem, * anno ante Christum 158. Atta-
 lus, ^b assumpto sibi Philadelphi titulo, Eumenem fratrem defunctum in deorum
 numerum retulit: ^c sacerdote, qui ejus sacris præesset, designato; solennique
^d ludorum & spectaculorum pompâ, atque epulis anniversariis ipso ἀποθνήσκουσας die
 institutis. Hoc in honorem Cratonis Psephisma, in cujus exordio Eumenis regis
 sacerdos nominatur, post Eumenis ἀποθνήσκουσιν [158] editum fuisse oportet. Crato
 autem, ex ^e Attalistarum Psephismate & ^f ipsius ad Attalistas epistolâ, videtur
 non diu post annum Attali septimum [151] obiisse.

Non forsan igitur à vero multum aberit conjectura, si crediderim illam Inscri-
 ptionem, inter annos A. C. 158 & 151 Marmorî incisam fuisse: annorum 1884
 circiter antiquitate venerabilem.

De Cratonis, qui in hōc Marmore celebratur, vitâ; dissertationis
 tentamen.

CRato Zotichi filius, tibicen, sub Eumene & Attalo Pergamenis regibus flo-
 ruit. ^a Penes reges Pergamenos erant Teos & Lebedus & omnis ferè cis
 Taurum Asia. Eâ tempestate ^b per totam Ioniam usque ad Hellespontum, nec-
 non in ⁱ Isthmo & Nemeâ; in certa quædam sodalitia coalescere solebant ^k Mu-
 fici, vocati ^l Διονυσιακοὶ τεχνῖται, ^m κοινὸν τῶν περὶ Διόνυσον τεχνιτῶν, (à Dionysio, quem
ⁿ καθ' ἡγεμόνα colebant) ^o σύνοδος. ^p Ii agebant solennes conventus, & annua cer-
 tamina in Bacchi honorem celebrabant; hinc dicti ^q συναγωνισαί; uti etiam ^r συν-
 υμνοδοί. His sodalitiis seu collegiis sui erant sacerdotes: ^s quorum, non minùs

^a Ricciol. Chronolog. & Chishul. Antiquit. Asiatic. p. 148, 149. sed 155. juxta Calvis. ^b Chishul. p.
 146, 149. ^c Hujus Marmor. lin. 2. & Chishul. p. 146, 149. ^d Hujus Marmor. lin. 18, &c.
^e Chishul. p. 140, 141. ^f 146. ^g Chishul. Antiq. p. 138, 148. ^h Hujus marmor. lin.
 8. ⁱ Lin. 58. lege Strab. Lib. 14. pag. 643. lin. 34. ^k In Græciâ Musici floruerant. Cicer. ini-
 tio Lib. 1. Tusculan. ^l Chishul. Antiq. p. 106, 107. ^m Hujus Marmoris Lin. 3, ⁿ Lin.
 5. ^o Lin. 8. Chishul. p. 140. Lege Aristot. Problem. Lib. 30. cap. 10. Strabon. loco citato. Gell. Lib.
 20. cap. 3. Athen. Lib. 14. p. 617. Plura in Thesaur. H. Steph. sub voce τεχνίτης. ^p Strab. loc. citat.
^q Hujus Marmoris Lin. 27, 28, &c. ^r Oxon. Marm. VIII. 18. ^s Hujus Marmoris Lin. 1, 2. Sic
 Chishul. Antiq. p. 146. ἐπὶ ἱερείᾳ τῶν τεχνιτῶν Κράτωνα, καὶ ἀγαθοδίτῳ καὶ ἱερείᾳ διὰ Εὐμένεος Ἀριστῆα.

quàm

quàm sacerdotum & agonothetarum Eumenis ἀποθεμένους sacris & ludis præpositorum, nominibus annus in publicis instrumentis designabatur.

Crato ob artis peritiam in Musicorum Collegium cooptatus, collegis suis ^t συν-αγωνισαῖς valde profuit; ^u iisque multa à ^w regibus impetravit beneficia, ^x multa etiam è propriis munificè largitus est. ^y Paulò ante mortem, per epistolam ad Attalistarum σύνοδον anno Attali septimo datam, illis munera insignia legavit. ^z Pergami obiit Crato civis ^{aa} Pergamenus, imò etiam ^{bb} Chalcedonius: solebant enim in quavis disciplinâ præstantes à plurium civitatum populis civitate donari. Sic ^{cc} Publius & Agathemerus, citharædi insignes, ab urbibus Pergamo, Smyrnâ, Athenis, Epheso, fuerunt denominati. Cratoni de Musicis tam bene merito sui collegæ gratos se præbuerunt. Viventi honores publico ^{dd} psephismate sunt delati; ^{ee} coronæ gestandæ privilegium, ^{ff} statua cum honorificâ inscriptione erecta, imago in templo posita, ^{ss} sacerdotis & agonothetæ officia; quibus summâ cum laude functus est. ^{hh} Mortuo dies in ejus memoriam observandos, Cratonis cognomines, decreverunt.

Brevium in Marmoris Inscriptionem Græcam animadversionum specimen.

Lin. 1. ^Επὶ ἱερέως &c.] Solenne erat, publicis decretis & instrumentis nomina magistratuum præfigere. Sic Oxon. Marm. II. 34. III. 1. Chishul. Antiquit. p. 119, 146, 157. Consule Psephismata in Oratione Demosthenis de Coronâ.

Σατύρος] Oxon. Marm. CLIII. 10. αὐλήτης Σάτυρος—qui forsan idem fuit, ac Satyrus in hac inscriptione; & sacerdotii munere, uti Crato, functus est.

2. Εὐμένος] pro Εὐμένος. Solent Attici nomina Propria formæ contractæ flectere juxta formam incontractam. Κυαξάρης Xenoph. p. 184. Δημοσθένην Thucyd. p. 297.

3. Ἐδοξεν τῷ κοινῷ &c.] Formula in tabulis publicis frequens. Sic Oxon. Marm. II. 1, 89. CLVI. 1. Chishul. Antiquit. p. 111, 115, 117, &c. Demosth. p. 323. His adde Act. xv. 25, 28.

Ἐδοξεν τῷ—Litera ν paragoga additur tertiis personis, hic ante consonam. Sic lin. 7. εἶχεν τῶν 32. συνετέλεσεν πάσας 38. κατέλιπεν τὴν—Sic Oxon. Marm. & Chishul. Antiquit. in locis suprâ citatis.

τῷ κοινῷ τῶν τεχνιτῶν] De hac vocis [κοινόν] significatione lege Selden. in Ox-

on. Marm. p. 184. Sic Herodot. Erat. p. 213. l. ult. τὸ κοινὸν τῶν Σαμίων. Et apud Cicer. in Verr. 3. p. 80. *Commune Miliadum.* ubi Asconius *commune* exponit *communem rempublicam.*

5. καθηγημένα Διόνυσον] Plutarch. Thef. p. 8. lin. 1. καθηγημένα Ἀφροδίτῃ ποιῆσαι.

Ἐπειδὴ] Particula in hujusmodi Instrumentis frequens. Oxon. Marm. II. 1, 89. CLVI. 3. Chishul. Antiquit. p. 109, 111, 115, 117, &c. Psephismata in Demosth. Orat. de Coron.

Ζωτίχης] Cum nomina Propria suæ originis analogiam servant, locus est suspicandi, num reponi oporteat Ζωτίχης: nam ἀναλόγως dicitur ζωτικός, non ζω-τιχός.

6. ἐν τῷ πρότερον χρόνῳ] Oxon. Marm. II. 80. τῇ πρότερον ἡμέρᾳ.

6. εὐεργέτης] Sic lin. 12. Hic titulus honoris gratiâ conferebatur in viros de suis bene meritis. Oxon. Marm. CLV.

7. σπαδῶν καὶ πρόνοιαν εἶχεν] σπαδὴν εἶχεν assertur ex Thucydide, uti & πρόνοιαν εἶχεν. πολλὰν εἶχον περὶ αὐτῶν σπαδῶν Plat. Epistol. 4. initio.

τῶν συμφερόντων] Oxon. Marm. II. 20, 89. τὰ συμφέρον κοινῇ 2 Maccab. xiv. 5. τὰ συμφέροντά σοι Baruch. iv. 3. In

^t Hujus Marmor. lin. 9, 28. Chishul. Antiquit. p. 140. Psephism. Attalift. Lin. 3, &c. ^u & ibid. lin. 12. ^w Idem p. 148. reges intelligit Attalum, & nepotem regio quoque nomine & diademate insignitum. Sic βασιλεὺς in hujus Marmor. lin. 33. ^x Chishul. Antiquit. p. 141. Lin. 4. ^y Idem pag. 141. lin. 8. & pag. 146. lin. 9. ^z Idem. pag. 141. lin. 7. ^{aa} Hujus Marmor. lin. 59. ^{bb} Lin. 28, 41, 45, 55. ^{cc} Oxon. Marm. VII. 1, 22. ^{dd} Hujus Marm. lin. 1. Hujusmodi Psephismatum in Musicorum honorem specimina exhibent Oxon. Marmora VII, & VIII. ^{ee} Hujus Marmor. lin. 15, 41. ^{ff} Lin. 23, 53. ^{ss} Lin. 31, 36. ^{hh} Chishul. Antiquit. pag. 142. lin. 8.

- Oxon. Marm. cum genitivo; in hac inscriptione cum dativo.
- 7, 8, 9. κοινῇ—τῇ] pro κοινῇ—τῇ: ε pro η, juxta veterem orthographiam, antequam vocales longæ introductæ fuissent. Sic τει in tabulâ Farnesianâ. Gruter. xxvii. Chishul. Antiquit. p. 11. At in aliis hujus inscriptionis vocibus retinetur recentior scriptura. lin. 20. τῇ αὐτῇ — Pauca enim in communi linguâ supersunt antiquæ consuetudinis vestigia; βάλει Luc. xxii. 42. οἶει Job. xxxiv. 12. ὄψει Matth. xxvii. 4. pro βάλῃ ὄψῃ. Et apud Atticos scriptores frequentiora occurrunt exempla: θρηνησέι Sophoc. Aj. v. 640. χαλεπεῖ Xenoph. p. 413. αἰσθάνει, ἀκῶσει, βελεύει Aristoph. p. 171, 221, 627. Et Lucian. Solœc. p. 982. Ἀττικίζοντος δὲ τινος, καὶ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τῷ τέλει.
8. τιμηθεὶς ἀξίως, ὧν εὐεργέτηκεν] τιμηθέντα Sapiens. xiv. 20. ἀξίως, ὧν εὐεργέτηκεν id est, ἀνθ' ὧν εὐεργέτηκεν. Bud. Comment. p. 959. ἀνθ' ὧν, pro eo quod, propterea quod, idcirco quod. Sic Isocrat. Helen. p. 212. lin. 5. Luc. I. 20. Sin minus id placeat, neque subintelligi præpositio ἀντὶ posse videatur; adverbium ἀξίως reget genitivum, ἀξίως τῶν εὐεργετημένων. Sic Xenoph. Cyropæd. Lib. 5, p. 135. l. 33.
9. ὑπερτίθεται] Lexicographi exponunt ὑπερτίθῃμι superimpono, & ὑπερτίθεμαι differo, procrastino, in aliud tempus rejicio: & exempla, quæ profertur, mihi videntur non satis exprimere sensum hujus loci. Hic (nisi fallor) ὑπερτίθεται significat superat omnes suâ benevolentia; quod accedit propius ad priorem Lexicographorum interpretationem: aut (quod magis ad posteriorem) non contentus iis, quæ præterito tempore contulit, beneficiis; in futurum etiam tempus extendit, prorogat, perpetuat suam benevolentiam.
- εὐνοία καὶ φιλοτιμία εἰς—] Oxon. Marm. CLVIII. 14. εὐνοίας εἰς τὸν δῆμον. 2 Maccab. xi. 19. τὴν εἰς τὰ πράγματα εὐνοίαν. Oxon. Marm. CLXXIX. 9. τὴν εἰς ὑμᾶς φιλοτιμίαν.
- Φιλοτιμία in malam & bonam partem accipitur: in malam, pro ambitione. Plat. Epist. 7. p. 338. l. 43, & φιλοτιμία αἰσχρὰ Ibid. p. 334. l. antepen.
- in bonam; pro æmulatione & diligentia; ἡ τῶ τεχνίτης φιλοτιμία Sapiens. xiv. 18. pro benevolentia; sic τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας H. Steph. in Thes. exp. studii erga vos & voluntatis propensæ. Sic in hōc Inscriptionis loco, φιλοτιμία εἰς τὰς τεχνίτας. Aliam Budæus (Comment. p. 853.) ex Demosthene affert significationem; erogatio (publicè facta, ἐπίδοσις) quæ & hic admitti potest: Crato enim suis collegis τῶν ἰδίων ἐπιδίδας καὶ χορηγῶν διετέλει. Psephism. Attalif. apud Chishul. Antiquit. p. 141. l. 4. Hefych. φιλοτιμία, δωρεὰ, κενοδοξία, μεγαλοφροσύνη.
10. Δεδόχθαι] Sic Oxon. Marm. CLVI. 9. CLVIII. 10. Chishul. Antiquit. p. 105, 109, 116, 121, 144. δεδόχθαι τῇ βελῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων Psephif. apud Demosth. de Coron. p. 324.
11. ἐπαινεῖσαι ἐπὶ τῷ ἔχειν] Eadem formula occurrit apud Oxon. Marm. CLVI. 10. CLVIII. 11. Chishul. Antiquit. p. 120. l. 6. & p. 121. l. 18. Demosth. de Coron. p. 330. l. 11.
12. ἐπὶ τῷ ἔχειν] cum Dativo Articuli & Infinitivo, propterea quod habeat.
13. προαίρεσιν] ἔχουσι προαίρεσιν Aristot. Ethic. Nicom. lib. 7. cap. 6. προαίρεσιν Oxon. Marm. CLXXIX. [2. εὐεργεσίας εἰς τεχνίτας] τῆς εἰς αὐτὸν εὐεργεσίας Chishul. Antiquit. p. 88. lin. ult. κατατεθεισῶν εἰς αὐτὸν εὐεργεσιῶν Herodian. Lib. 3. p. 67. l. 1.
14. προσδεῖναι αὐτῷ πρὸς τιμαῖς ἀνακήρυξιν] προσέδωκέ μοι καὶ τῶτον Genes. xxix. 33. πρὸς τιμαῖς προὔπαρχέσθαις præter honores priores. πρὸς cum dativo, præter, ultra. πρὸς τοῖς εἰρημένοις Henr. Stephan. Thesaur. πρὸς τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ Herodian. Lib. 1. p. 10. l. 33. προὔπαρχέσθαις σάλαις Oxon. Marm. III. 6. προὔπαρχσαν φήμην Herodian. Lib. 1. p. 23. l. 7.
15. ἀνακήρυξιν σεφάνης] Vocis ἀνακήρυξις exemplum ex nullo veteri scriptore afferunt Lexicographi, præter Jul. Polluc. Lib. 3. cap. 30. sect. 7. ὁ νικῆσας τὰ ἄθλα, ἀνείλετο τὸν σεφάνον—ἀνείπεν αὐτὸν ὁ κῆρυξ καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀνάδεις σεφάνης—ἀναγόρευσις, ἀνακήρυξις. Vid. lin. 43. hujus inscriptionis, ubi explicatur, quomodo illa fiat ἀναγόρευσις.
16. ἐκ τῆ νόμος] ex legis præscripto. H. Steph. Thes. Sic Rom. iv. 14, 16. Consule

- Consule Not. in Lin. 43. [2. ἡμ ποιήσεται—39. ἐμ παντὶ—] Hujus mutationis ν in μ ante π obvia passim sunt exempla in marmoribus antiquis; Oxon. τῆμ πόλιν II. 2. ἐμ παντὶ Ib. 66.
17. ἐκάστοτε] Hefych. αἰεὶ, παρ' ἑκάστα. H. Steph. Thes. *semper & ubique*. Herodian. Lib. 1. pag. 29. lin. 8. & Lib. 2. pag. 30. lin. ult.
18. ἐν τῇ βασιλείῳς Εὐμένεσς ἡμέρῃ] die scil. (ut opinor) quo Eumenes consecratus fuerat.
19. διέλθῃ] per urbem publicè transferit, traducta fuerit pompa. *Pompam traducere*, Terent. Heaut. Act. 4. sc. 4. ὅταν ἡ πομπὴ ἦ τῷ Διονύσῳ Demosth. in Mid. p. 386. l. 47.
- σεφανώσεις] σεφάνωσις Athen. Lib. 5. p. 196. lin. 42.
20. πότον] πότον ἐποίησεν Genes. xix. 3. γινέσθω] notandus est hic imperativus inter infinitivos ἐπαινέσαι, προσδύναι, παρατίθεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι.
- μετὰ τὰς ἀπονδὰς ἀναγγελία τῇ σεφάνῃ] Chishul. Antiquit. p. 145. l. 7. ἀναγγέλλεσθαι τὴν σεφάνον μετὰ τὰς ἀπονδὰς —τῆς δὲ ἀναγγελίας ἐπιμελεῖσθαι τὰς καθ' ἑκάστον ἔτος γενομένης προσάτας. Sic hujus Inscriptionis lin. 47. τῆς δὲ ἀναγγελίας τῆς τῇ σεφάνῃ ἐπιμελεῖσθαι τὰς ἀρχοντας τὰς κατ' ἐνιαυτὸν αἰρεμένους. ἀναγγελία non reperitur in Lexicis. ἀγγελία magis in usu; Proverb. xii. 25. Herodian. Lib. 6. p. 142. l. 1.
22. θείαις—πομπαῖς] θείαις Herodian. Lib. 1. p. 13. l. 43. πομπαῖς Thucyd. Lib. 2. p. 108. l. 35. Vide prius l. 19.
23. ἀνδριάντα] Aristot. Politic. Lib. 5. cap. 12.
- τρίποδα] Isæus de Dicæog. p. 55. l. 13.—ἐν Διονύσῳ τρίποδας, ἕς χορηγῶντες ἢ νικῶντες ἔλαβον.
24. θυμιατήριον] 2 Chron. xxvi. 19. Honos hic Cratoni exhibebatur, quod prope ejus statuam sacra fierent. ἐπιθυμιάσεως] ἐπιθυμιάσις non in Lexicographis. ἐπιθυμίαμα *suffimentum* affertur ex Sophocle. θυμιάσις *suffitus*. Dioscor. Lib. 1. cap. 129.
- ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι] unâ voce lin. 48. ἐπιμελεῖσθαι. lin. 30. ἐπιμέλειαν ἐποίησατο. τῶν ἀπόρων ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι Aristot. Politic. Lib. 5. cap. 8.
27. συναγωνιστῶν] Hujus vocis exemplum ex nullo auctore produciunt Lexicographi.
- 28, 41, 45, 56. Καλχηδόνιος] Mallem Καλκηδόνιος: quam lectionem esse ve-
- riorem arbitror. Scio interim Καλχηδόνιος reperiri, imò in nummis quibusdam. Consule etiam Salmafii Plinian. Exercit. (apud C. Morel. 1629. p. 1159.) & Not. Steph. Byzant. ad voc. Καλκηδών. & H. Steph. Thes. Gr. ad voc. Χάλλη.
28. εὐνης ὧν διατελεῖ τῷ κοινῷ—] ἀγαθὸς ὧν διατελεῖ Oxon. Marm. CLVI. 4. εὐνοίας, ἧς ἔχων διατελεῖ Demosth. de Coron. p. 320. l. 38.
32. θυσίας σωτέλεσεν] Sic Chishul. Antiquit. p. 52. l. 32. & p. 69. l. 18. & p. 144. l. 11. ἐπιτελέσασαν τὰς θυσίας Oxon. Marm. CLXX. 9.
33. ὁσίως τὰ πρὸς τὰς θεὰς &c.] εὐσεβῶς τὰ πρὸς τὰς θεὰς διακείμενος Oxon. Marm. II. 6.
34. ἐνδόξως] Chishul. Antiquit. p. 109. l. 18. Hoc adverbium in Lexicographis est ἀδέσποτον. Occurrit frequenter in Bibliis. Exod. xv. 1, 21. Tob. xii. 11. xiv. 11, 13. 1 Maccab. xi. 60. xii. 8, 43. xiv. 23, 40.
35. ἔτε δαπάνης ἔτε φιλοτιμίας ἔθεν ἰλλείπων] Sic Chishul. Antiquit. (cum negatione duplici) ἔθεν ἰμλείπων ἀπαρδῶς ἢ φιλοτιμίας κατ' ἔθεν ἀ τρόπον p. 109. l. 21. & (cum simplici tantum) ἀπαρδῶς ἢ φιλοτιμίας ἔθεν ἰλλείπων p. 140. l. 29. Apud Græcos sæpius, negativæ repetitæ vehementiùs negant: ἔ δυνάσθε ποιῆν ἔθεν Johan. xv. 5. Vide etiam Oxon. Marm. II. 66. ἔθεν Phrynichus & Phavorinus rejiciunt, maluntque efferre per δ, ἔδεις. ἔθεν tamen legitur Genes. xxxi. 44. Aristot. Oecon. Lib. 1. cap. 6.
- προθυμίας ἔθεν ἰλλείφομεν H. Steph. Thes. & Bud. ex Xenoph.
37. τῶν ἀγώνων προσάς] πρίσῃτε τῇ λαῷ 1 Maccab. v. 19. προσῆτα τῶν στρατοπέδων Herodian. Lib. 7. p. 154. l. 10. τοῖς νόμοις ἀκολυθῆσας] ἀκολυθῆν νόμοις 2 Maccab. viii. 35.
- αἰείμνησον] Lexicographi non habent hanc vocem, sed (quæ eadem est) αἰείμνηστος ex Isocrate & Sophocle.
38. τοῖς ἐπιγινόμενοις κατέλιπον τὴν ἀρχὴν] Epistol. Jerem. 47. κατέλιπον ὄνειδος τοῖς ἐπιγινόμενοις. ἐπιγινόμενοι *posterì*, H. Steph. Thes. ex variis auctoribus.
39. ἐμ παντὶ καιρῷ] Oxon. Marm. II. 66. ἐν παντὶ καιρῷ Ephes. vi. 18.
- φαίνονται τιμῶντες] φαίνονται τρέφοντες Plat. Epist. 8. p. 355. l. 10. φαίνόμενον ὠνέμενος Liter. Philip. apud Demosth. p. 64. l. 12.

40. τὰς ἐξ ἑαυτῶν] *qui sunt de suo sodal-
litio.* Rom. xvi. 10. ἀπαρτῶσαι τὰς
ἐκ τῶν Ἀριστοβύλων. Philip. iv. 22. οἱ
ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.
41. διὰ βίαν] id est, δι' ὅλα βίαν. H. Steph.
Thes. ex Plut. & aliis.
43. ποιμῶνες τῶν ἀναγόμενων τῶνδε &c.]
Operæ pretium est conferre verba
psephismatis apud Demosth. de Co-
ron. p. 530. l. 10. Δεδόχθαι τῇ βελῇ
καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ἐπαινεῖσαι Δη-
μοδένειον—ἀρετῆς ἕνεκα καὶ καλοκαγα-
θίας, ἧς ἔχων διατελεῖ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς
τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, καὶ σεφαναῖσαι
χρυσῷ σεφάνῳ, καὶ ἀναγορεύσαι τὸν σεφα-
νον ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις—τῆς δὲ ἀνα-
γορεύσεως ἐπιμελεῖσθαι τὸν ἀγωνοθέτην.
Deinde Lex νόμος producitur. Ὅσας σε-
φανῶσι τινες τῶν δῆμων, τὰς ἀναγορεύσεις
τῶν σεφάνων ποιῆσαι &c. De coro-
narum præmiis, & legum ad eadem
pertinentium formulis lege, quæ ex
multis scriptoribus antiquis collegit
Sam. Petrus in Leg. Attic. p. 287.
- τὴν] Voculam hanc in fine lineæ super-
fluum adjecit error Marmorarii.
45. σεφάνῳ τῷ ἐκ τῆς νόμῳ] Sic prius lin.
16. κατὰ τὸν νόμον Psephism. in Ze-
non. apud Petit. Leg. Attic. p. 292.
ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας] Chishul. Anti-
quit. p. 88. l. 3. ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ καλο-
καγαθίας (ut apud Demosth. modò
citatur. lin. 43.) καὶ εὐνοίας Oxon. Marm.
XXVI. 6. XXVII. 4. XXIX. 4.
CLVIII. 12. Sic & iterum hujus In-
scriptionis lin. 56.
46. ἧς ἔχων διατελεῖ] Oxon. Marm. CLVI.
12. Lege prius lin. 28.
47. ἀναγγελίας ἐπιμελεῖσθαι] Lege lin.
43. ex Demosth. ubi ἀναγορεύσεις & ἀ-
ναγορεύειν eadem sunt, ac ἀναγγελία &
ἀναγγέλλειν.
- ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν Genes. xlv. 21. ἐπι-
μελέμενον τῶν σῶν Plat. Epist. 5. p. 321.
l. 26.
48. κατ' ἐνιαυτὸν] Hebr. x. 1. Oxon.
Marm. III. 65.
49. φανερά ἢ] 1 Tim. iv. 15.
εἰς τὸν πάντα χρόνον] Oxon. II. 16, 38.
III. 11. εἰς χρόνον πολὺν Esai. xxxiv. 10.
50. εὐχαριστία] *gratiarum actio.* τὰς εὐ-
χαριστίας Phalarid. Epist. 19. pag.
11. lin. 11. ἐμὴν εὐχαριστίαν Epist.
21. p. 13. Is sensus frequens in Bi-
bliis. Sapient. xvi. 28. Act. xxiv. 3,
&c. Adde Phil. de Vit. Mos. Lib. 1.
p. 413. l. 34. εὐχαριστίας.
51. ἀναγράφαι τὸ ψήφισμα τὸδε εἰς τὴν στή-
λῃν λιθίνῃ] Oxon. Marm. CLVI.
23.
52. καὶ εἶσαι πρὸς τῷ Διονυσίῳ] Oxon.
Marmor. CLVI. 26. CLVII. 7.
CLVIII. 26. & Chishul. Antiquit. p.
113. l. 7. εἰς τὸ ἱερόν. De hac con-
suetudine lege Indic. Oxon. Marmor.
in voce ἀναγράφαι.
- πρὸς cum dativo τῷ Διονυσίῳ. Sic πρὸς
τῷ βασιλευσίν] Oxon. Marmor. X. 12.
πρὸς τῷ στρατοπέδῳ Herodian. Lib. 2.
p. 53. l. 13. Mox hujus Inscript.
lin. 53. ἐν τῷ Διονυσίῳ.
- Διονύσιον Bacchi templum. Pausan. At-
tic. p. 81. l. 6. Thucyd. Lib. 8. p.
620. l. 27.
- ἐπιφανέστατον τόπον] *loco maximè conspi-
cui.* H. Steph. Thes. ex Polybio af-
fert ἐπιφανέστατον τόπον *locum maximè
honoratum.*
53. ἀναθεῖναι δὲ αὐτῶν καὶ εἰκόνα ἐν τῷ Διону-
σίῳ] τόπῳ ὑψηλοτάτῳ τῷ εἰκόνα ἀνατε-
θεῖναι Herodian. Lib. 5. p. 119. l. 26.
& ibid. l. 19. εἰκόνα μεγίστῃ γράψας
παντὸς ἑαυτῶν [Anglicè, *at full length*]
quod in hujus Inscriptionis lin. 54.
dicitur γραπτὴν τελεῖαν. τῷ εἰκόνα ἀν-
έθεσαν Plut. de decem Orat. p. 847.
l. 35.
- Cratoni decreverunt non tantum ἀνδρι-
άτῃ statuam (lin. 23.) in theatro eri-
gendam, sed etiam imaginem εἰκόνα
in æde Dionysi collocandam: nisi for-
san halluciner, & ἀνδραῖς εἰκόνωνque i-
dem significant. Χαλκῇν εἰκόνα inter
honores viris illustribus attributos nu-
merari constat ex variis psephismati-
bus, quæ in Petit. Leg. Attic. p. 289,
&c. recensentur.
59. αὐλητῆς κύκλιος] κυκλικῶν αὐλητῶν καὶ
τῶν κιθάρῃ τὰ ἔννομα προσάδοντων men-
tio fit apud Lucian. περὶ ὀρχήσ. pag.
499. l. penult. & κυκλικῶν poetarum
apud Aristoph. in Athen. Lib. 12. p.
551. l. 22. & κυκλίων χορῶν apud A-
ristoph. Nub. p. 145. l. 1. in quem
locum lege Schol. & p. 606. Schol. l.
10. & κυκλίων poetarum apud Anthol.
l. 2. cap. 40. κύκλιοι χοροὶ Plat. Axi-
och. p. 371. l. 31. Plut. de Music.
p. 1142. l. 6. ἐγκύκλιοι χοροί. Æschin.
contra Ctesiph. p. 307. l. 32. v. 136.
H. Steph. Thes. κύκλιοι αὐληταί, uti
Cyclici poetæ (Horat. Art. Poet. v.
136.) erant tibicines circumforanei,
qui publicè in variis locis artem exer-
cebant,

cebant, & docebant; κυκλιοδιδάσκαλοι
Aristoph. Av. p. 606. l. 22.

60. πολλὰς καὶ μεγάλας παρέχεται χρείας]
Oxon. Marm. CLVI. 6. CLVIII. 8.
Gruter. CCCCI. 14. πολλὰς καὶ μεγά-
λας χρείας παρέχεται τῷ δήμῳ Demosth.
de Coron. p. 324. l. 44.

61. κατ' ἰδίαν τε] κατ' ἰδίαν Matth. xxv. 13.
Eodem sensu ἰδίᾳ Oxon. Marm. II. 10.
cui opponitur κοινῇ; καὶ κοινῇ τῇ πάλῃ

καὶ ἰδίᾳ τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ Oxon.
Marm. CLVI. 6.

ἐντυγχάνουσιν] Oxon. Marm. CLVI. 7.
CLVIII. 9. 2 Maccab. ii. 25. ἐντυγ-
χάνει, προσέρχεται. Hefych. (ἐντυγχά-
νει τῷ Θεῷ Rom. xi. 2. non eodem om-
nino sensu. Sic ἐνέτυχον μοι Act. xxv.
24.) πᾶσιν ὁμοίως ἐντυγχάνοντες Aristot.
Ethic. Nicom. Lib. 9. cap. 10. sub
ἵαται.

Desiderati Marmoris, quo pars hujus Inscriptionis reliqua supplenda esset, ini-
tium, sensu conjecturam adjuvante, sic forsitan potest cum ultimâ Inscriptio-
nis lineâ conjungi:

ζηται χρείας κατ' ἰδίαν τε τοῖς ἐντυγχάνουσιν
αὐτῷ καὶ κοινῇ τοῖς ἐν Ἰσθμῷ καὶ Νεμείᾳ τεχ-
νίταις * * * * *

Inscriptio hæc majusculis characteribus, clarè apparentibus, & marmoreæ tabulæ
altè insculptis, absque ullâ vocum distinctione exaratur. Extrema litera (in li-
neis octo prioribus & 18^a & 21^a) quæ detrita est, facilè suppletur.

In lineâ 20. TIII pro THI; ubi linea elementi H deficiens mihi non videtur in-
juriâ temporis attrita, sed incuriâ quadratarum omiffa.

Vocalis ἰῶτα, quæ dativis & tertiis subjunctivi personis suffigi solet, æquali ma-
gnitudine ubique majusculis apponitur. ΩΙ, ΑΙ, ΗΙ. Sic Pséphism. Attalif.
in Chishul. Antiquit. p. 140.

II.

ΔΙΟΣΚΤΗΣΙΟΥ
ΔΙΟΣΚΑΠΕΤΩΛΙΟΥ
ΡΩΜΗΣ
ΑΓΑΘΟΥΔΑΙΜΟΝΟΣ

Διὸς Κτησίου
Διὸς Καπετωλίου
Ῥώμης
ἀγαθοῦ δαίμονος

Jovis Ctesii
Jovis Capitolini
Romæ
boni numinis.

Διὸς Κτησίου] Harpocrat. Κτησίῃς Διός.
Ἐπερίδης ἐν τῇ πρὸς Ἀπελλαῶν Κτή-
σιον Δία ἐν τοῖς ταμείοις ἰδρυντο. Μέναν-
δρος ψευδοερακλεί. — πὺν δὲ Δία πὺν Κτήσιον
ἔχοντα τὸ ταμείον ἐκκελευσμένον — Suid.
Ζεὺς Κτήσιος, ὃν καὶ ἐν τοῖς ταμείοις ἰδρυντο
ὡς πλετοδοτῶν. Lege Athen. Lib. 11.
cap. 6. p. 473. & Casaubon. in hunc
locum. Et Valef. in Harpocrat. Di-
onyf. Halicarn. Πενάτας Κτησίῃς p. 54.
l. 30. Θεοὶ Κτήσιος p. 513. l. 31. Di-
on. Chryf. p. 9. l. 6. (Ζεὺς) Κτήσιος καὶ
Ἐπικάρπιος, αἵτε τῶν κατεπὼν αἰτίας καὶ δε-
τῆς πλετῆς καὶ κτήσεως. Sic Id. p. 216. l.
20. Et Plut. de Stoic. p. 1048. l.

21. Isæus de Coron. p. 70. l. 26. τῷ
Διὶ Κτησίῳ θύων. Sic Antiphon. in No-
verc. p. 113. l. 12. & Demosth. in
Mid. p. 392. lin. antepen. Κτήσιος e-
tiam Mercurii erat cognomen. H.
Steph. Thes.
Διὸς Καπετωλίου] Gruter. MXXIX. 12.
Per ἰῶτα, Καπιτάλιον Δία Dionysf. Ha-
licarn. p. 472. l. 42. & Plut. Poplic.
p. 104. l. 13. Sed per ε, Διὸς Καπε-
τωλίου Pausan. Corinth. p. 92. l. 51.
H. Steph. Thes. Indic. Καπετάλιον no-
minare solent Græci, literâ, versâ in
ε. Καπετάλιον Etymol. Magn. Dausq.
Orthogr. Vol. II. p. 74.

Hæc Inscriptio characteribus magnis, sed inæquali magnitudine, exaratur. Fi-
gura τῷ Ο longè cæteris minor. I reliquis longior.

III. ΥΠΟ.

III.

ΥΠΟΒΟΛΗΣΑΝΤΑΠΟΔΟΣΕΩΣ
 ΖΩΙΛΟΣΖΩΙΛΟΥ
 ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣΖΩΙΛΟΣΖΩΙΛΟΥ
 ΜΕΣΗΣΗΛΙΚΙΑΣΥΠΟΒΟΛΗΣ
 ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΑΤΤΑΛΟΥ
 ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣΔΙΟΝΥΣΙΚΛΗΣ
 ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ
 ΠΟΛΥΜΑΘΙΑΣΑΘΗΝΑΙΟΣ
 ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
 ΖΩΓΡΑΦΙΑΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
 ΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ

ΝΕΩΤΕΡΑ Α
 ΗΡΑΚΛΕΟΣΗΡ
 ΑΝΑΓΝΩΣΕΩ
 ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑΣ
 ΛΑΜΠΑΔΟΣΗ
 ΨΑΛΜΟΥΙΑΤΡΟΥ
 ΚΙΘΑΡΙΣΜΟΥΜΗ
 ΚΙΘΑΡΩΔΙΑΣΑ
 ΡΥΘΜΟΓΡΑΦΙΑ
 ΚΩΜΩΙΔΙΑΣΑΤ
 ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΣΚΑ
 ΜΕΛΟΓΡΑΦΙΑΣ
 ΡΟΣΝΙΚΙΟΥ

Ὑποβολῆς ἀνταποδόσεως
 Ζώϊλος Ζώϊλου
 Ἀναγνώσεως Ζώϊλος Ζώϊλου
 Μέσης ἡλικίας ὑποβολῆς
 Μητροδῶρος Ἀττάλου
 Ἀναγνώσεως Διονυσικλῆς
 Μητροδῶρου
 Πολυμαθίας Ἀθηναῖος
 Ἀπολλοδώρου
 Ζωγραφίας Διονύσιος Διονυσίου
 τοῦ Διονυσίου τοῦ Μενεκράτου

Νεωτέρα α
 Ἡρακλέος Ηρ
 Ἀναγνώσεως
 Καλλιγραφίας
 Λαμπάδος Η
 Ψαλμοῦ ἱατρο
 Κιθαρισμοῦ Μ Η
 Κιθαρωδίας Α
 Ρυθμογραφίας
 Κωμωιδίας Ἀτ
 Τραγωιδίας ΚΑ
 Μελογραφίας
 ρος Νικίου

De hujus Inscriptionis sensu, propter Marmor hoc detritum & aliud forsan desideratum, abrupto me non esse satis certum fateor: verum ex vocibus, quæ supersunt integræ, eruntque mox examinandæ, minimè est improbabile; eos, quorum nomina hîc planè inciduntur, aliósque qui truncati apparent, in disciplinis artibúsque ibidem clarè memoratis extitisse celebres; & meruisse, ut publico monumento ipsorum memoria posteris commendaretur.

Ὑποβολῆς ἀνταποδόσεως] Hæ duæ voces, ὑποβολή & ἀνταπόδοσις, significant sermonem institutum, aut aliquid decantatum, alternis vicibus; ubi alter ὑποβάλλει suggerit & incipit, alter ἀνταποδίδωμι regerit & respondet. Laertius in vitâ Solonis p. 14. l. 25. τὰ Ὀμήρου ἐξ ὑποβολῆς γέγραφε ραψωδεῖν· οἷον ὅπως ὁ πρῶτος ἐληξεν, ἐκείθεν

ἀρχεσθαι πὺν ἐχόμενον. Plato in Hipparch. p. 228. l. 20. pro ἐξ ὑποβολῆς habet ἐξ ὑπολήψεως: quod If. Casaubonus in Laert. p. 22. exponit *alio verba præeunte & quasi dictante subsequi*. Ælian. Var. Lib. 8. cap. 2. pro verbis Platonis (ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς διεξίεναι) habet simpliciter ἄδειν. If. Casaubon. in Laert. p. 22. citat ex Polemone

Good Sir,

may happiness attend you, I was aware of that observation of printing at Oxford so early as 1468 for 1478 at least, but the Book it self carries it's own conviction with it being printed so perfect in its parts y^t. to any person comparing the printing of those times will be satisfied it is no Just Date, beside w^t Dr. Middleton and Mr Lewis have said on the Book it self? As to Fredrick Corfellis I never heard of a Book which bore his Name as Printer w^t. nor when, the story of Rich^d. Atkins concerning printing has not authority enough to establish a belief and w^t Anthony a Wood says of him will not do without such a Book to be produced; if any such is found I should be very glad of an acct. of it.

Those three Inscriptions published by Mr. Maitaire from my drawings at the expence of Sr Hans Sloane and designed as an appendix to the Oxford Marbles has been long out of print. I have spoke to Mr. Beyer & Mr. Maitaire for one for a friend but they can't help me. I have the stone and the Copy of it near me and if it will be a pleasure to you I will transcribe the stone for y^e. the first opportunity.

Please to remember me to Mr. Baker from whom I just received an obliging Letter, and let me know how I may contribute to your pleasure it will be gratefull to

Y^r. most ob. friend & humble
servt

London 1. April 1740.

James

*A copy of this (with some very little variation) in J. Mead's
Collection, designed by Chybank for a second Volume.*

ΥΤΥΟΒΟΛΗΣΑΝΤΑΠΟΔΟΣΕΩΣ
ΖΩΛΟΣΖΩΙΛΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣΖΩΙΛΟΣΖΩΙΛΟΥ
ΜΕΣΗΣΗΛΙΚΙΑΣΥΤΥΟΒΟΛΗΣ

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣΑΤΤΑΛΟΥ

ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣΔΙΟΝΥΣΙΚΛΗΣ

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ

ΠΟΛΥΜΑΘΙΑΣΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

ΖΩΓΡΑΦΙΑΣΔΙΟΝΥΣΙΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

ΤΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ

ΝΕΩΤΕΡΑΔ
ΗΡΑΚΛΕΟΣΗΡ

ΑΝΑΓΝΩΣΕΩ
ΚΑΛΙΓΡΑΦΙΑΣ

ΛΑΜΠΑΔΟΣΗ

ΤΑΛΜΟΥΙΑΤΡΟ

ΚΙΩΑΡΙΣΜΟΥΜΗ

ΚΙΘΑΡΩΔΙΑΣΑ

ΡΥΘΜΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑΣΑΤ

ΤΡΑΓΩΔΙΑΣΚΑ

ΜΕΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΡΟΣΝΙΚΙΟΥ

Dear Sir; the above Inscription I took of from the stone in the year 1732. it was brought with two others from the ancient JEON between Smyrna and Ephesus. Mr. Maitair at the desire of Sir Hans Sloan wrote a Dissertation on them, and intended they should be an appendix to the Oxford Marbles, but my Friend Mr. Tennant has them still. This Sheet is about the bigness of the stone, and the Letters broke of as you see above this to the right hand. Mr. Bower Printed it, but they are all sold of that I could not send you one, so desire you to accept of this from

Y^r friend & humble Servt J. Mead.

ΔΑΡΕΤΩΝ	ΕΩΣ
ΗΡΑΚΛΕΟΣΗΡ	
ΑΝΑΓΝΩΣΕΩ	ΥΟΛΙΣ
ΚΑΛΙΓΡΑΦΙΑΣ	ΣΗ
ΙΣΟΔΑΤΜΑΛ	
ΤΑΛΙΟΥΜΛΑΦ	ΣΗΛ
ΚΙΩΡΙΣΜΟΥΜΗ	
ΚΙΩΡΩΔΙΑΣΑ	
ΡΥΘΜΟΓΡΑΦΙΑΣ	
ΚΩΜΩΔΙΑΣΑΤ	ΟΥΣΙΟΥ
ΤΡΑΓΩΔΙΑΣΚ	ΡΑΤΟΥ
ΜΕΛΟΓΡΑΦΙΑ	
ΡΟΣΙΚΙΟΥ	

[Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly bleed-through or a second script.]

Polemone de mirabilibus Siciliæ flu-
viis, ἐξ ὑποβολῆς διέναι τὸν ὄρκον, *con-*
ceptis verbis & præeunte alio jurare.
ἀναγνώσεως] Plutarch. de sanitat. tuend.
p. 130. l. 27. ὅπερ αἰῶρα πρὸς γυμνά-
σιόν ἐστι, τῷ πρὸς διάλεξιν ἀνάγνωσις.
H. Steph. Thes. ἀνάγνωσιν interpreta-
tur *ipsam legendi actionem*. Olim
quidem erant ἀναγνώται, quorum of-
ficium hūc (ut puto) vocatur ἀνάγνω-
σις. Plutarch. Alex. p. 695. l. 46.
Στρούβον τὸν ἀναγνώτῳ τῷ Καλλιθένης.
Cicer. ad Attic. Lib. 1. Epist. 9. *a-*
nagnostes noster Sositheus.
πολυμαθίας] *πολυμαθία multijuga disci-*
plina. H. Steph. Thes. *πολυμαθία*
(per ei) Plat. Έρασ. p. 133. l. 31. I-
onum est - *ιη pro - εια. προμηθίη* He-
rodot. p. 23. l. 42. *multijugus vox*
apud Gell. Lib. 11. cap. 16.
ζωγραφίας] *ζωγραφία ars pingendi ani-*
malia. Xenoph. Ἀπομνημ. Lib. 1. p.
725. l. 20. τεθαύμακα ἐπὶ ζωγραφίᾳ
Ζεῦξιν.
Excelluisse hūc memorantur ὑποβολῇ &
ἀνταποδόσει Zoilus Zoili F. ἀναγνώσει
Zoilus Zoili F. (à præcedente forsan
diversus, nam additur μέσης ἡλικίας
mediâ ætate. Plat. Epist. 3. p. 316.
l. 24. ἐν ἡλικίᾳ ὄντος μέση τε καὶ καθέστη-
κίᾳ.
ὑποβολῇ Metrodorus Attali F. ἀναγνώ-
σει Dionysicles Metrodori F.
πολυμαθία Athenæus Apollodori F.
Ἀθήναιος enim hūc (ut Oxon. Marm.
XXI. 1. XXXVI. 8. lege not. p. 434.
l. 18.) est nomen viri, non gentile.
ζωγραφία Dionysius Dionysii F. Diony-
siii F. Menecratis.
Μενεκράτης (ut Oxon. Marm. IX. 30.
ubi erratum fuisse malè conjeceram,
in Indice p. 640.) pro Μενεκράτης (Ox-
on. Marm. CLX. 1.) uti prius Prim.
Inscript. lin. 2. Εὐμένε pro Εὐμένε.
In adversâ hujus Inscriptionis parte, re-
censentur artes ἀναγνώσεως, καλλιγρα-
φίας, ψαλμῶ, ἰατρῶ, κιθαρῖσμος, κιθα-
ρωδίας, κωμωδίας, τραγωδίας, μελογρα-
φίας: sed artificum nomina detrita
sunt, præterquam Λαμπαδος (de quo
mihi est scrupulus, cum proprium
hujusmodi nomen nondum me legisse
meminerim), Ἡρακλέως, & Νικίᾳ.
Vocum quædam vestigia Ατ- & -ρος,
ubi forsan legerem Ἀτῆλος, νεώτερος;

In hac Inscriptione, quæ (ut præcedentes) literis capitalibus exaratur, figura O ap-
paret (ut in secundâ Inscriptione) cæteris minor: sed in antiquis monumentis
literæ minores aliquando majoribus admiscebantur.

E

& in lineâ primâ; νεώτερος scil. ἡλικίας
(ut in alterâ parte μέσης ἡλικίας). Sic
ætas illa indigitatur νεώτερος Oxon.
Marm. IX. 16. &c. νέος XXX. 10.
Chishul. Antiquit. p. 140. l. 1.

Quid si λαμπαδος pro genitivo vocis
λαμπαῖς accipiat, & intelligatur πε-
ρὶ τῶν τῆς λαμπαδος ἐορτῶν; de quibus
consule Harpocrat. & not. Oxon.
Marm. p. 208. l. 47. & p. 346.
l. 10.

Καλλιγραφία, H. Steph. Thes. *scribendi*
pingendive elegantia. De Calligra-
phis lege Montfauc. Palæogr. Gr. p.
34, &c. Steph. citat. ex Plut. ἡ καλ-
λιγραφία τῶν βασιλικῶν.

ῥυθμογραφία, μελογραφία in Lexicogr.
vulg. non reperiuntur. Sed ῥυθμο-
ποιία. ῥυθμοποιός, ὁ μέλη καὶ ῥυθμὸς ποι-
ῶν. Hesych. qui videtur ῥυθμοποιὸν &
μελοποιὸν pro eodem accepisse. Vi-
detur tamen inter utrumque esse idem
discrimen, ac inter ῥυθμὸν & μέλος.
ῥυθμὸς est *modulus & numerus ac*
pedum ordo; μέλος, *cantus modulatus*.
De his plurima habet H. Steph. Thes.
in voce ῥυθμός. Præ cæteris legendus
est Aristoteles, in Poetic. cap. 6. ubi
docet, quid sint ῥυθμὸς, μέλος, & με-
λοποιία.

Κιθαρῖσμος in Lexicogr. vulg. non oc-
currit. Sed κιθάρισμα, κιθάρισις, κι-
θαρῖς. Inter κιθαρῖσμον (quod idem
puto significare, ac κιθάρισιν) & κιθα-
ρωδίαν differt; quod citharædi citha-
ræ accinant, citharistæ citharam tan-
tūm pulsent, non etiam accinant.
Bud. in Pandect. (Edit. R. Steph.) p.
175. Ammonius ex Philoxeno; κι-
θαρῖς ἐστὶν ἡ λύρα, καὶ οἱ χρωμένοι αὐτῇ,
κιθαρῖται, ἐς ἡμῖς λυρωδὲς φαμῖ. κιθά-
ρα ᾧ, ἢ χρῆται ὁ κιθαρῶδης. Αἰσχίνης ἐν
τῷ κατὰ Τιμάρχου διατέλλει, καὶ φησὶν ἔ-
τω, Περὶ αὐτῷ εἶχε κιθαρῖσας καὶ κιθαρῶ-
δεις. Κιθαρῖς μὲν ἐστὶν ὁ μένον ψάλλον·
κιθαρῶδης δὲ, ὁ ἄδων καὶ ψάλλον. De Æ-
schine vide Orator. Veter. p. 6. l. 26.
[περὶ αὐτῶν] Plin. Histor. Lib. 7. cap.
56. *Citharâ sinè voce cecinit Tha-*
myras primus, cum cantu Amphion.

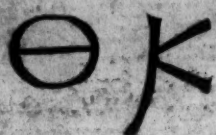
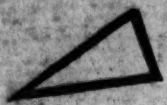
Ψαλμός H. Steph. Thes. *fidium pulsus*.
ex Athen. Lib. 14.

Κωμωδίας, τραγωδίας cum diphthongo;
sed κιθαρῶδίας cum ω simplici, quod
foran est erratum marmorarii.

Specimen

Specimen aliquot literarum, quarum figura in his Marmoribus aliquantum variat.

Α Δ Ζ Θ Κ Ε Π Ψ
Α Ι Ο Κ Ε Π Ψ

in secundâ Inscripti-
tione.

in tertiâ.

De figurâ Ξ lege Selden. in Marm. Oxon. p. 120. l. 15. Sic Psephism. Attalift.
in Chishul. Antiquit. p. 140. l. 3.
Consule Montfauc. Palæograph. Græc. p. 336.

Errata hæc subnotata mihi relegenti occurrerunt: magis oculatis plura oc-
current.

Pag.	Lin.	Lege,
5.	41.	meritos.
6.	31.	ρεση Oxon. Marm. CLXXIX. 2. ἐνεργεσίας εἰς τεχνίτας] τῆς εἰς αὐτὸν ἐνεργε-
7.	1.	Consule Not. in Lin. 43. ἡμ ποιήσεται—39. ἐμ παντί—] Hujus mutatio-
9.	15.	Νεμέα.
	30.	Isæus de Ciron.

152004